

Czesław Strzyżewski, Zbigniew Żurawski

Dąbrówka Kościelna, gm. Kiszkowo,
woj. poznańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 164

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uznać ją należy za ofiarę zakładzinową złożoną w momencie ukończenia budowy konstrukcji obronnych grodu i mającą zabezpieczyć ją przed urokami. Rzadkie jest również odkrycie podobnie dobrze zachowanych konstrukcji drewniano-siennego waju z wieku XIV.

Na uwagę zasługują relikty dwóch budynków szpachowych usytuowanych ponad sobą i wyposażonych w paleniska i piwniczki, pochodzące z 2 połowy XI wieku.

Wśród zabytków znajdują się, między innymi, pecharek saklany zdobiony ornamentem plastycznym, osłoni uzbrojenia, w tym osłonek kusz i oporządzenia końskiego, klinos balasz do sawwy drewnianej, noże, jeden zdobiony wykładziną z brązu, bryłka - półkarawiec barastynu, płytki wapienne z negatywami przeszlików, wyroby z rogu oraz liczne ułamki ceramiki.

Badania będą kontynuowane.

DĘBRÓWKA KOŚCIELNA, gm. Kiszkowo
woj. poznańskie
Stawowicko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Olesław Strzykowski/autor
sprawozdania i mgr Zbigniew Kurawski. Finansował
WZP w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osiemnastym-
ho. Okres wczesnośredniowieczny.

Stawowicko jest położone około 1750 m na wschód od skraju zabudowań wsi, 120 m na południe od drogi prowadzącej z Kiszkowa do Marowskiej Gośliny, na terenie oddalają 150 w kierunku Bąbrdka Kościelnego. W trakcie inwentaryzacji przeprowadzonej w 1976r. alkalizowano 3-4 grobowce słupowe z kamieniami i głazów, położone po południowej stronie wydłużonego wyłączenia morowego.

W 1977 r. podjęto ratownicze badania wykopaliskowe rozkopując grobowiec nr 1, zniszczony silnie w górnych partiach podczas prac leśnych i wiaterek wybierania kamieni z nasypu obiektu. W wykopie o powierzchni 109,25 m² odsłonięto regularnie prostokątną konstrukcję kamienną grobowca o wymiarach około 11,2 /NO-SW/ x 4,9 m, podzieloną poprzecznie ustawionymi ścianami głazów na 5 komór, z których północna nie była zamknięta kamieniami od strony zewnętrznej. W ostercach komercach, poza wąską komercą południową, znajdowały się prostokątne i owalne w rzucie poziomej jamy grobowe z resztkami szkieletów ostercach kobiet, leżących w pozycji wyprostowanej, z których jedną miała prawdopodobnie skropowane ręce i nogi w momencie pochowania. Jedynie w grobie 4 kobiety zmarłej w wieku dorosłym/starym/ znaleziono niewielki korbaczek szroniowy z brązu oraz skorodowany nożyk żelazny utknięty pod dolną żonogą, datującego grobowiec na okres wczesnośredniowieczny /X-II w. ?/.

Materiał źródłowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.